

Uit het Woord der Waarheid

*Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud
Jaargang 75 • nummer 12 • december 2020*

Binnen in dit nummer is de inhoudsopgave van
Jaargang 75 (2020) opgenomen.

INHOUD

<i>Een buitengewoon Persoon (gedicht)</i>	<i>281</i>
<i>De poorten van Jeruzalem in Nehemia 3 (11)</i>	<i>282</i>
<i>Echte vrede, ware vrijheid (6, slot).</i>	<i>285</i>
<i>Hij zal groot zijn</i>	<i>288</i>
<i>Wanneer werd de Heere Jezus geboren?</i>	<i>291</i>
<i>Wilt u verborgenheden begrijpen?</i>	<i>294</i>
<i>Het winnen van zielen door middel van traktaten</i>	<i>295</i>
<i>Geschenken voor het Kind</i>	<i>298</i>
<i>Zijn rechterhand</i>	<i>301</i>
<i>De ware Dienaar en Gever</i>	<i>302</i>
<i>Is de Heere Jezus onze Koning?</i>	<i>307</i>

Licht in hun woningen

Handleiding voor het waardevolle dagelijkse gezinssamenzijn rondom Gods Woord

door Peter & Alexandra P. König

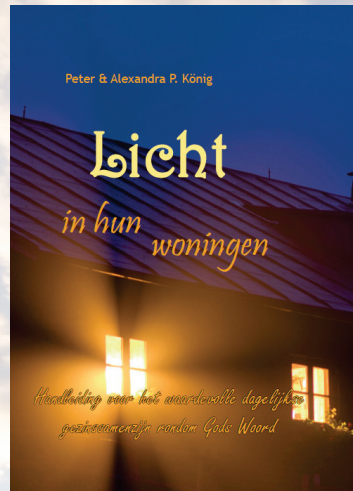
Leraren worden op hogescholen opgeleid om de leerlingen rekenen en taal bij te brengen, maar God heeft 'eenvoudige' ouders de taak gegeven om hun kinderen te leren de Heere lief te krijgen. Geestelijk onderwijs in het gezin is in alle opzichten één van de grootste voorrechten, maar het is niet altijd eenvoudig om er vorm aan te geven.

Met dit boek willen de auteurs iedereen graag het nut van gezinsoverdenkingen laten zien en praktische tips geven voor het doorvoeren van deze kostbare dagelijkse momenten rondom Gods Woord.

Bestelcode: 5481

Aantal pagina's: 116

Prijs: € 9,95

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lektuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting giften (vertrouwelijk):

Tel. 0543 - 47 88 43; fax 47 88 42

E-mail: info@uhwdw.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorstou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

© foto's binnenzijde: Pixabay

Een buitengewoon Persoon

Heere, U werd als een Kind geboren
en tegelijk was U Gods Beeld,
hemels, volmaakt en zonder zonde,
met Wie Hij al Zijn blijdschap deelt.

Geduldig wandelde U op aarde,
Gods Vreugde en tóch door ons gehaat.
Waar U verscheen, verdwenen lijden,
honger en nood, verdriet en kwaad.

U straalde licht uit op Uw wegen.
U was niets dan volkomenheid!
Te midden van verderf en zonde
glansde Uw genade-heerlijkheid.

U bent de Afdruk van Gods Wezen
en straalde Zijn genade uit.
Heere, wat een woorden vol van goedheid
sprak U zelfs aan het kruis nog luid.

Daar droeg U in Uw grote liefde
al onze zonden, vol geduld.
Vergeving vonden onze zielen,
omdat U stierf voor onze schuld.

Wij willen eeuwig U bezingen.
Hoe groot is 't werk dat U volbracht!
Wij brengen U Die ons zo liefhad,
de hulde, eer, aanbidding, kracht!

naar John Nelson Darby

De poorten van Jeruzalem in Nehemia 3 (11)

De dichtgemetselde Gouden Poort (Golden Gate) van Jeruzalem

7. De Waterpoort

In het zuidoosten van de Ofel bevonden zich de Gihonbron en de Waterpoort, de zevende poort die in dit hoofdstuk wordt genoemd. Van hieruit voerde een onderaardse waterleiding naar de vijver van Siloam (zie vers 15; 2 Kron. 32:30). De Waterpoort bevond zich in de oostelijke stadsmuur. Voor deze poort lag een groot plein, waar veel mensen konden samenkomen (zie hoofdstuk 8:2). De huizen van de Nethinim strekten zich tot aan deze poort uit. Als de mensen naar het oosten keken, zogezegd tegen de zon in, zagen ze de Waterpoort en de ‘hoge toren’, die vanwege zijn ligging van een bijzondere waakzaamheid en geestelijke kracht spreekt.

De Waterpoort is een beeld van de toegang tot het eeuwige, onveranderlijke Woord van God. Een eerste aanwijzing daarvoor krijgen we in Nehemia 8:2, waar we heel het volk op het plein voor de Waterpoort verzameld vinden, om het ‘boek met de wet van Mozes, die de HEERE Israël geboden had’, te lezen. Daarover lezen we in Psalm 119:89: ‘Voor eeuwig, HEERE, staat Uw Woord vast in de hemel’. Jesaja 40:8 zegt: ‘Het Woord van onze God bestaat voor eeuwig’, wat door Petrus bijna letterlijk herhaald wordt en wel op een moment waarop niet alleen het Oude Testament voltooid was, maar ook bijna het hele Nieuwe Testament (1 Petr. 1:25). **Het geschreven Woord van God, de Heilige Schrift, is net zo onveranderlijk als Degene Die het ons gegeven heeft**, want de Heere Jezus, de Zoon van God, is ook het eeuwige Woord van God (Joh. 1:1; Openb. 19:13).

Het Woord van God heeft een reinigende kracht. In het Johannes-evangelie spreekt de Heere Jezus meermaals over water als geestelijk middel voor de reiniging van hart en ziel. In Johannes 3:5 noemt Hij eerst de nieuwe geboorte uit water en Geest, terwijl Petrus aanvullend uitlegt dat de gelovigen door het levende en eeuwig blijvende Woord van God wedergeboren zijn (1 Petr. 1:23). In Johannes 15:3 beschouwt Christus Zijn discipelen als ‘rein om het woord dat Ik tot u gesproken heb’. Ten slotte schrijft Paulus aan de Efeziërs dat Christus Zijn Gemeente ‘zou heiligen, haar reinigend door de wasing met water door het Woord’ (Ef. 5:26).

‘Daar u uw zielen gereinigt hebt door de gehoorzaamheid aan de waarheid, tot ongeveerinsde broederlijke, heb elkaar vurig lief uit een rein hart, u die wedergeboren bent, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levend en blijvend Woord van God. Want ‘alle vlees is als gras en al zijn heerlijkheid als een bloem van het gras. Het gras is verdord en de bloem is afgevallen, maar het Woord van [de] Heere blijft tot in eeuwigheid’. Dit nu is het woord dat u verkondigd is’ (1 Petr. 1:22-25).

Anders dan bij de tot nog toe genoemde poorten wordt bij de Waterpoort niet over herstel of opbouw gesproken. Niet alleen het Woord van God zelf, maar ook de toegang daartoe staat voor ieder mens open. De Bijbel is het boek dat in de meeste talen vertaald en het meest gedrukt is. Door nieuwe media bereikt het de verste hoeken van de wereld. God Zelf staat daarvoor in. Iedereen die het Woord van God werkelijk zoekt, zal de toegang daartoe vinden.

8. De Paardenpoort

In Nehemia 3:28 ontmoeten we een groep priesters, zoals ook al in de verzen 4, 22 en 26. Hoewel het eigenlijk hun taak was om offers te brengen en het volk te onderwijzen (Deut. 33:10), vielen ze hier op omdat ‘ieder tegenover zijn huis’ een stuk van de stadsmuur herstelde

(zie vers 10,23,29-30). Daarin dienden zij anderen tot voorbeeld, niet in de laatste plaats de hogepriester Eljasib. Voor zijn huis werd het werk namelijk ook door een priester uitgevoerd, met name door Meremoth, die daar zelfs een tweede gedeelte herstelde (vs. 21).

Deze groep priesters werkte ‘vanaf de Paardenpoort’, de achtste poort in deze rij. Deze poort lag in de richting van het Kidrondal, op een hoek van de oostelijke muur tussen de tempel en het huis van de koning (verg. 2 Kron. 23:15; Jer. 31:40). Oorspronkelijk was het de poort waardoor de oorlogspaarden naar buiten en naar binnen geleid werden (2 Kon. 11:16). Of de Paardenpoort niet gerepareerd hoefde te worden of dat anderen dit werk deden, wordt niet vermeld.

De Paardenpoort draagt de naam van een dier dat bekend staat om zijn kracht, snelheid en plezier bij het rennen (Job 39:22; Hab. 1:8). Het paard is daarom een voorbeeld voor degenen die op hun geloofspad door de wereld iets van zijn energie en volharding kunnen leren. In de brief aan de Filippenzen lezen we: ‘Niet, dat ik [de prijs] al verkregen zou hebben, of al volmaakt zou zijn; maar ik jaag er naar om die te mogen grijpen, omdat ik door Christus Jezus ook gegrepen ben. Broeders, ik acht van mijzelf niet, dat ik [de prijs] gegrepen heb, maar één ding [doe ik]: terwijl ik vergeet wat achter is en mij uitstrek naar wat vóór is, jaag ik naar het doel: de prijs van de hemelse roeping Gods in Christus Jezus’ (Fil. 3:12-14; verg. 2 Tim. 4:7; Hebr. 12:1).

Het geloofsleven is geen wandeling waarbij men naar eigen lust en humeur rondsloentert. **Een echt Christelijk leven wordt gekenmerkt door geestelijke energie, geloofsijver en Bijbels georiënteerd, doelbewust handelen.** Dat wordt in het Nieuwe Testament meerdere keren geïllustreerd aan de hand van het beeld van een wedloop, zoals we in het hierboven geciteerde Schriftgedeelte zien. Op deze belangrijke wezenskenmerken en eigenschappen wijst de Paardenpoort.

(Wordt vervolgd).

Arend Remmers

Echte vrede, ware vrijheid (6, slot)

Innerlijke rust

Er is verschil tussen de begrippen ‘de vrede *met* God’ en ‘de vrede *van* God’. De vrede met God is het gevolg van een ‘transactie’ die eenmaal plaatsvond en die nooit meer herhaald hoeft te worden. De zondaar die zich bekeert, neemt als het ware Gods vredesvoorwaarden aan (het kruis van Christus) en houdt daarmee op ‘vijand van God’ te zijn. Tussen hem en God is van Gods kant de vrede getekend.

De vrede van God bezitten we echter niet eens voor altijd. Zo vaak als de zorgen ons boven het hoofd groeien, moeten we die vrede weer zoeken. Laten we weer een voorbeeld gebruiken. Een dokter bezoekt gevangenen. In de gevangenis is iemand gezet in wie hij sterk geïnteresseerd is. De man had zijn gevangenzetting kunnen voorkomen als hij de boete betaald had, maar daarvoor had hij het geld niet. De dokter ontdekt nu dat er nog iets anders is wat de man dwarszit dan alleen de kwestie van zijn vrijheidsberoving. De man blijkt ziek te zijn en een inwendig gezwel te hebben. De arts heeft medelijden met de gevangene en besluit zijn boete te betalen zodat hij in vrijheid gesteld wordt. Deze bevrijding bevrijdt de gevangene wel uit de greep van het gerecht, maar verlost hem niet van zijn ziekte en neemt zijn bezorgdheid daarover niet weg. Als de arts de man echter op zijn spreekuur laat komen, hem medicijnen geeft die zijn pijn verlichten en hem een totale genezing in het vooruitzicht stelt, zal zijn gemoedsrust, ofwel zijn innerlijke vrede, terugkeren.

De bevrijding van deze man uit de gevangenis is net zo verschillend van zijn ziekte of de zorg over zijn ziekte als de vrede *met* God verschilt van de vrede *van* God.

Wat God kan doen

God weet dat het niet alleen zonde is wat ons dwarszit en ons schade berokkent, maar dat onze weg ons voert door een wereld vol zorgen. Nu kan de Heere drie dingen doen met het oog op deze situatie:

1. Hij kan ons van alle zorgen ontheffen; dat wil zeggen: Hij kan ons thuis halen in de hemel.
2. Hij kan de zorgelijke omstandigheden ten goede doen keren en ons op aarde laten.
3. Hij kan de zorgen en moeiten laten bestaan, maar ons rust en vrede in ons hart schenken te midden van de zorgen.

Stéfanus ondervond *het derde* voordat *het eerste* met hem plaatsvond (Hand. 7:59-60). Petrus ondervond *het derde* terwijl hij in de gevangenis aan zijn bewaker vastgeketend zat. Menselijkerwijs wachtte hem de volgende dag een wrede dood. Jakobus was immers al gedood en Herodes was met hem hetzelfde van plan. Ondanks dat was Petrus rustig. Kalm lag hij te slapen! Toen echter volgde er voor hem een ervaring die hierboven onder punt twee is aangegeven. Hij werd op een wonderbare manier bevrijd uit de gevangenis.

De storm op het meer

Een ander voorbeeld hebben we in de storm op het meer, toen de Heere in het schip lag te slapen. Onrust greep de discipelen aan. Angst liet hen roepen. De Heiland werd wakker, stond op en stilde de storm. De rust keerde weer. Hoewel de Heere niet persoonlijk bij ons is om zo onze stormen te stillen en onze angst weg te nemen, heerst Hij toch wel over de stormen. **Gezeten aan Gods rechterhand wil Hij rust geven aan ons verontruste hart.** Wat een verschil zien we tussen de Petrus die samen met de anderen in de boot doodsbenauwd de Meester wakker roept en de Petrus die rustig slapend in de gevangenis door een dienstknecht van de Meester gewekt wordt. Het grote verschil tussen deze twee gesteldheden is het wel of niet bezitten van de vrede *van* God.

Hoe krijgen we die vrede?

Om de vrede *met* God te krijgen is het, zoals we gezien hebben, nodig het evangelie te geloven. Dat evangelie vertelt me dat mijn zaak op het kruis volledig tussen God en Zijn Zoon geregeld is. Het bewijs dat aan Gods eisen is voldaan, is duidelijk gegeven, doordat Christus uit de doden opstond. In dit werk had ik geen enkel aandeel, net zo min als in het bewijs van Gods voldoening.

Maar met de vrede *van* God is het een heel andere zaak. In deze vrede wil God mij laten delen, maar dan moet ik wel steeds met alle zorgen in het gebed naar Hem gaan. **Ik moet alles aan Hem toevertrouwen en mijn zorgen in Zijn handen laten.**

Een moeder zit aan het ziekbed van haar kind. In haar hart stormt het. Hoe zal het met haar kind gaan? Hij is zo ernstig ziek. Dan echter knielt de moeder neer. Ze dankt God voor de blijdschap die ze zo lang door dit kind ontvangen heeft. Ze bidt voor zijn herstel. De grote Hogepriester weet wat ze doormaakt. Hij voelt met haar mee en steunt haar. Ten slotte geeft ze alles over aan God. Niet haar wil heeft het meer voor het zeggen, maar Gods wil. Ze weet het: wat Hij doet, is goed. Zonder reserve vertrouwt ze haar kind toe aan de zorg van de hemelse Vader.

Nu staat ze op. Het is rustig in haar. Van haar gezicht straalt een vredige glans; haar kind is nog niet beter, maar zij is er beter aan toe.

Het is duidelijk dat het geen zonden waren die haar geweten drukten en de vrede met God verstoorden, maar dat het zorgen waren die haar

hart beangstigden en de vrede van God uit haar hart roofden. Toen ze echter naar God gegaan was met haar zorgen en ze die zorgen aan Hem overgaf, genoot ze weer de vrede van God. Terwijl David in groot gevaar verkeerde, toen Absalom tegen hem opstond, kon hij dichten: 'Ik lag neer en sliep' (Ps. 3:6). Waren zijn vijanden dan verdwenen? Nee, maar wel zijn vrees. Hij vervolgt namelijk met 'Ik vrees niet voor tienduizenden van het volk' (vs. 7). En waarom kon hij dat zeggen? Wat gaf hem rust? Vers 6b geeft het antwoord: 'want de HEERE ondersteunde mij'.

Vertrouwen op God is de voorwaarde voor de vrede van God. Kennen we dit vertrouwen? Dan kennen we ook die vrede.

George Cutting

Hij zal groot zijn

Wat is het voor ons belangrijk dat we ons bezighouden met de Heere Jezus en Zijn heerlijkheid! Toen de engel Gabriël Zijn geboorte aankondigde, zei hij tot de maagd Maria: 'Deze zal groot zijn'. We zullen kort nadenken over de grootheid van de Heere zoals die in het Lukas-evangelie staat beschreven. In Zijn diepe vernedering straalt die des te helderder.

Over Johannes de Doper lezen we: 'Want hij zal groot zijn voor het aangezicht van [de] Heere' (Luk. 1:15). Hij was betekenisvol op grond van de grootheid van een ander. De verhevenheid van de Heere, van Wie hij een voorloper was, maakte hem tot een groot profet. Maar de Heere Jezus, Die uit een maagd geboren was, was in Zichzelf en op grond van Zijn volkomenheid groot. Al in Bethleem, waar Hij als klein Kind in een kribbe lag, was Hij groot, want er kwam een menigte van de hemelse legermacht om Hem na Zijn geboorte te bejubelen. In de paleizen van de wereld feesten de groten der aarde als er een koningszoon geboren wordt. Maar nog nooit zijn er engelen gekomen

om een dergelijke gebeurtenis te vieren. Alleen bij de Heere Jezus, Die als Zoon van een timmerman gezien werd, verschenen vele engelen. Ze jubelden toen ze dit kleine Kind – hun Schepper – in de kribbe zagen liggen. Wat is Hij toch groot!

Als we verder lezen in het Lukas-evangelie, duurt het niet lang tot we opnieuw de grootheid van de Heere Jezus zien. We vinden Hem als twaalfjarige in de tempel van God in Jeruzalem. We lezen hoe Hij naar de wetsgeleerden luisterde en hun vragen stelde. De vragen die de Heere Jezus hun stelde en de antwoorden die Hij hun gaf, wekten bij deze geleerden verbazing op. Aan Zijn ouders, die naar Hem gezocht hadden, legde Hij uit dat Hij moest zijn in de dingen van Zijn Vader. Daarna ging Hij met hen naar Nazareth en was Hij hun onderdanig. Wat een grootheid!

Later nam de Heere Jezus een plaats onder de mensen in die berouw van hun zonden gekregen hadden en naar de Jordaan afgedaald waren om zich daar te laten dopen. Daarmee erkenden ze dat ze slechts de dood en het oordeel verdienden. Met deze eerste stap van terugkeer tot God werd Christus aan hen gelijk door Zich te laten dopen, hoewel Hijzelf zonder zonde was en deze doop niet nodig had. Toen opende de hemel zich boven Hem en God, de Vader, liet Zijn stem horen: ‘U bent Mijn geliefde Zoon, in U heb Ik Mijn welbehagen’ (Luk. 3:22). God had vanuit de hemel naar de mensen gekeken en verklaard: ‘Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zijn zij verdorven; er is niemand die goeddoet, zelfs niet één’ (Ps. 14:3). Maar nu keek Hij met bewondering naar de aarde en zag – midden onder de zondaars – een zondeloos Mens, Die geheel tot Zijn vreugde leefde. Zo groot was de Heere Jezus!

Nadat de Heere in de woestijn 40 dagen gevast had, had Hij honger en werd Hij door de duivel verzocht. Helemaal alleen en slechts gewapend met het woord van God trad Hij de tegenstander tegemoet. [Door Zijn volkomen gehoorzaamheid weerde Hij alle aanvallen af en triomfeerde Hij over deze verschrikkelijke vijand.](#) Alle grote mannen, alle helden

van de mensheid, waren niet opgewassen tegen de verzoeken van satan. Maar nu kwam er een Sterkere, Die de duivel bond en zijn huisraad roofde. Wat toonde de Heere Jezus Zijn grootheid in de woestijn! Bij een andere gelegenheid bevond Hij Zich in een boot en beval Hij talrijke vissen het net in te zwemmen. Simon Petrus en zijn collega's waren diep onder de indruk door dit wonder. In de tegenwoordigheid van zo'n grootheid werden ze door ontzetting bevangen.

Als afhankelijk Mens bracht de Heere Jezus veel nachten in gebed door. Tegelijkertijd was Hij groot in al Zijn werken: Hij gebod de storm, zodat die direct ging liggen. Hij verzadigde 5000 mannen met vijf broden en twee vissen. Hij genas elke vorm van ziekte en gebrek onder de mensen. Kijk eens naar Zijn grootheid toen hij in de stad Naïn kwam en op een rouwstoet stootte: op Zijn woord ging de dode overeind zitten en begon hij te spreken. Dat was een reden om God te verheerlijken: 'Een groot Profeet is onder ons verwekt' (Luk. 7:16). In werkelijkheid was de Heere Jezus groter dan welke profeet dan ook, want Hijzelf had de profeten tot Zijn volk gezonden. Hij openbaarde deze verhevenheid door eenvoudige vissers volmacht te geven om demonen uit te drijven en zieken te genezen.

Terwijl Hij op de hoge berg bad, werd Zijn aangezicht voor de ogen van de drie discipelen veranderd en Zijn kleding werd blinkend wit. Op dat moment verschenen Mozes en Elia in heerlijkheid en ze spraken over Zijn heengaan. Maar de Heere is zo groot dat deze mannen, die zo belangrijk waren in Israël, verdwijnen moesten. Hij is uniek, Hem alleen komt de centrale plaats toe: 'Deze is Mijn geliefde Zoon, hoort Hem' (Luk. 9:35). Wat waren deze twee grote mannen Gods in vergelijking met de Heere Jezus, de geliefde Zoon van de Vader?

Hij was groot toen Hij Zijn intocht in Jeruzalem maakte. De menigte verheugde zich en maakte Zijn heerlijkheid als Zoon van David bekend. Deze heerlijkheid was zo groot dat zelfs de stenen zouden hebben geroepen als Zijn discipelen het zwijgen was opgelegd. Zijn groot-

heid bleek ook toen Hij vooraf de vreselijke gevolgen van Zijn verwerping aankondigde: oorlog, aardbevingen, hongersnoden, besmettelijke ziekten, verschrikkelijke dingen en grote tekenen vanuit de hemel. Dit alles werd deels letterlijk vervuld na Zijn dood en zal in de toekomst nog verder in vervulling gaan.

Zijn grootheid schitterde niet minder in de hof van Gethsémané. In Zijn volkomen gehoorzaamheid nam Hij de lijdensbeker en de dood uit de hand van Zijn Vader. Wat was de Heere Jezus groot toen Hij bad voor hen die Hem aan een kruis genageld en Zijn kruis tussen twee misdadigers opgesteld hadden! Even later verklaarde Hij een van de beide misdadigers: 'Heden zult u met Mij in het paradijs zijn' (Luk. 23:43). **Zo groot was Hij!**

Ik zou ook Zijn grootheid willen noemen die zichtbaar werd in Zijn overwinning op satan en de dood. Uit eigen kracht verliet Christus het graf als Opgestane. De mensen hadden Hem aan het kruis geslagen en – wat hun verantwoordelijkheid aangaat – ter dood gebracht. Maar Hij is opgestaan en voor de ogen van Zijn discipelen ten hemel gevaren.

In dit artikel heb ik dit onderwerp maar kort kunnen aanstippen. Laten we er in ons hart verder over nadenken en de oneindige grootheid van de Heere Jezus prijzen, Die voor ons Zijn leven geofferd heeft.

Alfred Guignard

Wanneer werd de Heere Jezus geboren?

De Bijbel geeft geen specifieke datum van de geboorte van de Heere Jezus. De datum kan echter wel geschat worden, gebaseerd op de tijd dat de Hebreeuwse herders in de geschiedenis hun schapen hoedden in het open veld en aan de hand van het Bijbelse verslag over de zwangerschappen van Maria en Elizabeth.

De herders

'En er waren herders in diezelfde landstreek, die in het veld bleven en 's nachts de wacht hielden over hun kudde. En zie, een engel van [de] Heere stond bij hen en de heerlijkheid van [de] Heere omscheen hen, en zij werden zeer bevreesd' (Luk. 2:8-9).

Het was gebruikelijk dat de Joden hun schapen van het voorjaar tot begin oktober buiten lieten weiden. Als de koude wintermaanden begonnen, keerden de kudden terug van het veld voor beschutting en warmte. Aangezien de herders nog met hun kudden in de velden rond Bethlehem waren, is het aannemelijk dat de engelen niet later dan oktober het nieuws van Jezus' geboorte aankondigden¹.

Aanwijzingen

Zacharia was uit de priesterafdeling van Abia. Zijn onvruchtbare vrouw, Elizabeth, werd zwanger van Johannes de Doper na de dagen van Zacharia's priesterdienst in de tempel. In de zesde maand van Elizabeths zwangerschap kwam Gabriël bij Maria met het nieuws dat zij de moeder zou worden van de Heere Jezus. De waarschijnlijke maand van Jezus' geboorte kan dus vastgesteld worden door vanaf de datum van Zacharias' priesterdienst door te tellen tot aan de geboorte van Jezus (Luk. 1). De Joodse priesters waren in 24 afdelingen verdeeld die door het jaar heen de dienst verrichtten in de tempel. De afdeling van Abia was de achtste groep (zie 1 Kron. 24:6-19), die dienst deed in de tempel gedurende de tiende week van de priesterlijke cyclus. Het begin van de tiende week viel samen met de tweede sabbat in de maand Sivan, die ongeveer liep van half mei tot half juni. Spoedig nadat Zacharia terugkeerde van zijn priesterlijke verplichtingen werd Elizabeth zwanger van Johannes de Doper.

¹ Volgens Bijbelcommentator Adam Clarke.

Bron: www.Bibleinfo.com/en/questions/when-was-Jesus-born

'En na die dagen werd Elizabeth, zijn vrouw, zwanger; en zij verborg zich vijf maanden en zei: Zo heeft de Heere mij gedaan in de dagen waarin Hij mij aangezien heeft, om mijn smaad onder de mensen weg te nemen. En in de zesde maand werd de engel Gabriël door God gezonden naar een stad in Galiléa, Nazareth geheten, tot een maagd, die ondertrouwd was met een man wiens naam was Jozef, uit het huis van David; en de naam van de maagd was Maria. En toen de engel bij haar was binnengekomen, zei hij: Wees gegroet, begenadigde, de Heere is met u, u bent gezegend onder de vrouwen ... en zie, u zult zwanger worden en een Zoon baren en u zult Hem de naam Jezus geven' (Luk. 1:24-28,31).

De exacte dag van Jezus' geboorte?

De exacte dag is niet bekend, maar aan de hand van de hierboven geciteerde verzen kunnen we vaststellen dat de Heere Jezus geboren zal zijn rond de maand Tishri (half tot eind september). Om op deze datum uit te komen beginnen we bij de conceptie van Johannes de Doper, Sivan (juni), tellen zes maanden verder zodat we uitkomen bij Gabriëls aankondiging van de conceptie van Jezus, Kislev (december) en vervolgens nog negen maanden, de tijd die een menselijke zwangerschap duurt, zodat we uitkomen bij Tishri (september), toen de Heere Jezus werd geboren.

Geboorte, sterven en opstanding van de Heere Jezus

Al is de exacte datum van Jezus' geboorte dan niet bekend, we kunnen er wel heel zeker van zijn dat de Heere Jezus is gestorven voor onze zonden (Gal. 3:13), weer is opgestaan (1 Kor. 15:3-6) en eens zal terugkomen om ons mee te nemen naar de hemel (1 Thess. 4:16-17). Stelt u zich zo'n offer eens voor: de heerlijkheid van de hemel verlaten om de mensen te redden! Denk in deze tijd van het jaar na over de Heere Jezus, over Zijn offer en Zijn genade. Vraag uzelf af: Hoe kan ik leven zoals Hij geleefd heeft? Hoe kan ik Zijn boodschap doorgeven aan de mensen om mij heen?

Uit Assembly Communicator

Wilt u verborgenheden begrijpen?

'Hij heeft ons immers de verborgenheid van Zijn wil bekend gemaakt, naar Zijn welbehagen' (Ef. 1:9).

Als iemand zegt: ik hoef geen verborgenheden te begrijpen, antwoord ik: u wilt niet weten wat God u wil leren. Hij geeft, in Zijn volmaakte goedheid, de troost van het heil en onthult vervolgens deze andere waarheden, 'Hij heeft ons immers de verborgenheid van Zijn wil bekend gemaakt'. Dit duidt niet op iets wat we niet kunnen begrijpen, maar op iets wat we niet konden weten voordat God het ons vertelde.

Wend u niet af met de woorden: het enige wat ik wil weten, is dat ik behouden ben. We behoren ernaar te verlangen om alles te leren wat God Zich verwaardigt ons te onderwijzen. Het woord 'verborgenheid' betekent datgene wat God geheim wilde houden, iets wat Hij nog niet eerder geopenbaard heeft, maar wat heel begrijpelijk is wanneer het is onthuld. Het woord 'mysterie' dat in sommige Bijbelvertalingen wordt gebruikt, heeft in het gewone taalgebruik een heel andere betekenis dan in het Woord van God. Er zijn veel zeer wonderbaarlijke dingen in de profetieën, die toch geen mysteriën worden genoemd. Wat nu voor de eerste keer wordt onthuld, is de verborgenheid of het mysterie van Zijn wil. Er worden veel verborgenheden verklaard in het Nieuwe Testament, zoals die van het koninkrijk van de hemelen (Matth. 13:11). Ook Babylon wordt een verborgenheid genoemd (Openb. 17:5).

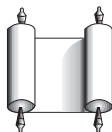
God heeft Zich voorgenomen 'om alles wat in de hemelen en wat op de aarde is onder één hoofd tezamen te brengen in Christus' (Ef. 1:10). Het is niet Zijn bedoeling dat de hemelen, zoals zij nu zijn, volledig gescheiden blijven van de aarde, maar Hij wenst een verenigd

UIT HET WOORD DER WAARHEID

JAARGANG 75

Januari 2020 – December 2020

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten
Telefoon: 0543 - 47 17 46
Fax: 0543 - 47 88 42
IBAN: NL56INGB0000723602

INHOUDSOPGAVE 2020

ARTIKELEN

BLZ.

De laatste woorden van de Heere Jezus (25-30,slot) .	2,26,50,74,102,134
Het probleem van het onverhoorde gebed (2-7,slot) .	6,30,54,77,105,138
De komst van de Heilige Geest.	9
God is een God van vrede en orde.	10
Het onzinnige van bezorgdheid	14
Elke morgen	15
De zegenrijke taak van moeders.	18
Er staat een kroon op het spel!	20
Mozes' voorkeur	23
Aanbidding alleen op Gods manier	33
De poorten van Jeruzalem in Nehemia 3 (1-11) . . .	35,58,80,108,141,162 186,210,234,258,282
Een schrill contrast	39
Hoe weten we zeker dat onze zonden vergeven zijn?	39
Muren bouwen voor ons huis (1-5,slot)	42,67,86,117,151
Christus' volmaakte Mensheid	46
Onze broeders en zusters liefhebben	48
De rechtvaardige zal op grond van geloof leven	61
Dezelfde dingen	63
Germanwings...	65
Troost bij een sterfgeval van een geliefde	70
De twee opstandingen (1-2,slot)	83,111
Hoe een Russische edelman Christus vond	90
Eensgezindheid	93
Bloed en ziel	95
De angst voor corona	97
Een opmerkelijk verschil	100
Een opdracht	120
Geeft ú Gods volk te drinken?	122
God in Christus	123
Als het nodig is	125
Het lijden van Zijn hart vol liefde	144

Hoe zal de Heere Jezus Zijn Gemeente halen?	145
De stille stem van het oordeel	146
Lessen die we van de gemeente in Antiochië kunnen leren	154
Kom... en rust een weinig	156
Onreinheid overbrengen	158
Waarom wij niet bidden tot de Heilige Geest	159
Echte vrede, ware vrijheid (1-6,slot)	164,189,214,238,263,285
De dag van de HEERE	167
Gedachten voor nieuwe gelovigen	172
Het nieuwe lied (1-5,slot)	178,192,218,241,266
Jonge mensen en moderne media	181
Een feest in Silo	196
Hoe krijg je een roeping voor het zendingswerk?	198
Leren van Obadja	200
Woorden van de Heere Jezus	201
Uitverkoren en aangenaam gemaakt in de Geliefde	205
Een leerzame brief uit Roemenië (1974)	206
Angst voor schuld (1-2,slot)	222,245
De dubbele betekenis van Christus' komst (1-3,slot)	227,249,271
'Jezus ging naar buiten'	230
U bent voleindigd in Hem	231
Afzondering en eenheid (1-2,slot)	253,274
Uw Woord in mijn hart	256
Bereid voor de strijd?	277
Zwoegen zonder de Meester	278
De nederigheid van Gods Zoon	280
Hij zal groot zijn	288
Wanneer werd de Heere Jezus geboren?	291
Wilt u verborgenheden begripen?	294
Het winnen van zielen door middel van traktaten	295
Geschenken voor het Kind	298
Zijn rechterhand	301
De ware Dienaar en Gever	302
Is de Heere Jezus onze Koning?	307

GEDICHTEN

BLZ.

U kent mijn weg	1
Liefde onbegrijpelijk groot.	25
Het bittere kruis	49
Vol genade, vol erbarmen	73
In gedachten naar Golgotha	101
Verlangend naar Zijn komst	133
Zie, de Bruidegom!	161
Rots van mijn behoud	185
Zijn handen	209
De goedheid van onze Heere	233
Een eenzame weg	257
Een buitengewoon Persoon	281

stelsel van hemelse en aardse heerlijkheid, alles onder Christus; dit is de verborgenheid van Zijn wil. Maar er is méér. **Hij wil dat wij delen in de heerlijkheid van Christus.** Er zijn twee belangrijke onderdelen in de verborgenheid van Zijn wil. Het eerste is Christus en het tweede is de Gemeente: 'Deze verborgenheid is groot, maar ik zeg [dit] met het oog op Christus en de Gemeente' (Ef. 5:32). Natuurlijk is niet 'de Gemeente' de verborgenheid, maar 'Christus en de Gemeente'. De Gemeente is er slechts een ondergeschikt deel van, omdat zij behoort tot Christus, het hemelse Hoofd van alles.

W. Kelly

Het winnen van zielen door middel van traktaten

Zelfs in de dagen dat ik nog niet gered was, hebben traktaten mij geïnteresseerd. Sinds de Heere mij heeft gegrepen, interesseren traktaten mij nog veel meer.

Het is mijn vurige wens dat ieder het evangelie van Christus zal verbreiden door middel van het verspreiden van traktaten. Een Christen die geen gewoonte maakt van het gebruiken van gezonde Bijbelgetrouwe traktaten, mist voortdurend heerlijke gelegenheden voor het toenemen in bruikbaarheid ten opzichte van mensen en voor het vruchtbaar zijn ten opzichte van God.

Traktaten kunnen op een tactvolle wijze uitgedeeld worden aan collega's of medereizigers. Ze kunnen worden ingesloten in brieven of bij rekeningen. Ze kunnen voorgelezen worden bij blinden, zieken of stervenden. Ze kunnen op aanplakborden geprikt worden en in kranten, tijdschriften en boeken gedrukt worden. Hun boodschap kan in

gesprekken, redevoeringen en lezingen herhaald worden. En op nog heel veel andere manieren kunnen ze gebruikt worden. Kent u een goedkopere wijze voor het verspreiden van het evangelie van Christus dan door middel van traktaten? Kent u een zekerder wijze van ‘overvloedig zaaien’ en ‘overvloedig maaien’?

Door Zijn genade heeft de Heere mij gered kort nadat ik de tienerleeftijd had bereikt. Op jongensachtige wijze verspreidde ik toen traktaten, maar ik verlangde en bad vurig dat ik het voorrecht zou hebben om in mijn leven een miljoen traktaten uit te delen.

Een andere wens van mijn hart was om traktaten te schrijven en nog weer een andere wens was dat ik arbeiders zou kunnen voorzien van gratis traktaten. Deze wensen zijn vervuld volgens de wijze van Efeze 3:20, want er zijn traktaten bij tientallen geschreven, terwijl er ongeveer een miljoen zijn uitgegeven aan arbeiders over de hele wereld. Geloofd zij Zijn Naam!

Er zijn mensen die bezwaren maken tegen het werken met traktaten omdat ze die aan de kant van de weg hebben zien liggen, verscheurd door de ontvangers. Het is waar dat sommige traktaten die verspreid werden, verspild zijn, maar ondanks dat is het werk belangrijk genoeg en zelfs deze verspilling waard (Luk. 8:5-8).

Nu zal iemand zeggen: ‘Ik heb gezien hoe een traktaat uit een enveloppe werd gehaald en onmiddellijk in de papiermand werd gegooid’. Toegegeven. Maar zelfs dan kunt u er nog niet zeker van zijn dat het verspild is. Een portierster in de stad New York schreef dat ze een traktaat in de papiermand had gevonden. Ze had er zoveel aan gehad dat ze wat geld stuurde voor een hoeveelheid traktaten.

Iemand anders zal zeggen: ‘Ik zag hoe traktaten aan stukken werden gescheurd en in de wind verstrooid werden’. Dat kan zijn, maar als u daaruit concludeert dat het een verspilde poging en verspild materiaal

van de traktaatverspreider was, dan zou u zich kunnen vergissen! Iemand ver weg schreef dat hij een stukje papier gevonden had waarvan hij de titel niet kende omdat die eraf gescheurd was. ‘Maar’, zei hij, ‘er was voldoende overgebleven om me mijn toestand en mijn Heiland te laten zien en me te vertellen waar ik nog meer van deze lectuur zou kunnen krijgen. Daarom vraag ik u mij een pakket te sturen van al uw uitgaven, dan kan ik ook het ontbrekende stukje van dit traktaat lezen’.

U vraagt misschien: ‘Wie gebruiken er traktaten en hoe?’ Let dan eens op het onderstaande:

Een krantenjongen vroeg om een aantal traktaten om ze in elke krant te stoppen die hij rondbracht.

Een man en een vrouw die een grote adressenlijst hadden, vroegen om een flink aantal traktaten, want ze wilden het evangelie in gedrukte vorm sturen naar iedereen op hun adressenlijst.

Een opticien vroeg om duizend traktaten met de titel: ‘Mijn ogen’, om ze mee te geven aan elk van zijn klanten.

Een Christin die er een verzorgingshuis voor huisdieren op nahield, vroeg om een aantal traktaten met de titel: ‘Zou u uw kanarie toevertrouwen aan de zorgen van uw kat?’

In de gevangenis, het ziekenhuis, de zending en bij openluchtprediking worden traktaten gebruikt in dit zo belangrijke werk.

Huis-aan-huis-verkopers laten traktaten achter in de huizen die ze bezoeken.

Predikers, leraren en persoonlijke werkers laten traktaten achter in de gezinnen die ze bezoeken.

Een goede manier om uw groenteman, bakker en de bediende bij het tankstation met het evangelie te bereiken, is het geven van een traktaat bij de betaling.

Nog veel andere mogelijkheden zouden opgenoemd kunnen worden waarbij tractaten het middel waren tot de redding van kostbare zielen. Gebruikt u tractaten?

Tom M. Olson

... doe het werk van een evangelist ...

<https://www.uithetwoordderwaarheid.nl/traktaten/>

Geschenken voor het Kind

‘En zij hoorden de koning aan en gingen heen; en zie, de ster die zij in het oosten gezien hadden, ging hun voor, totdat zij kwam en stond boven de plaats waar het Kind was’ (Matth. 2:9).

‘En toen zij het huis waren binnengegaan, zagen zij het Kind met Maria, Zijn moeder, en zij vielen neer en huldigden Het; en zij openden hun schatten en boden Het geschenken aan geschenken: goud en wierook en mirre’ (Matth. 2:11).

Wij begrijpen dat sterrenkundigen zonder succes gezocht hebben naar de verklaring voor het verschijnen van deze ster. Hoe wisten de wijzen dat dit de ster was van de geboren Koning der Joden? Dit gebeuren was duidelijk wonderbaarlijk en alleen God kan aan de wijzen geopenbaard hebben dat dit de ster van Israëls Koning was. Dit bracht hen naar Israël; er wordt zelfs niet op gezinspeeld dat de ster hen leidde. Ze zeiden alleen maar tegen Herodes dat ze Zijn ster in het oosten gezien hadden. Toen ze weggegaan waren bij Herodes, verheugden ze zich toen ze de

ster weer zagen en deze leidde hen naar de plaats waar de Heere Jezus Zich in een bepaald huis bevond.

De ster kon dus onmogelijk één van de grote menigte sterren aan de hemelbaan zijn. Deze zijn zo ver weg dat ze niet op zodanige wijze een bepaald huis kunnen aanduiden dat iemand daar naartoe geleid wordt. Dit was volkomen Gods ingrijpen. Hij had duidelijk de harten van heidenen ver weg opgewekt en hen ertoe gebracht de lange reis te ondernemen om deze Koning te zien. Herodes, de koning van Israël, had niet zo'n openbaring gekregen en alleen al die gedachte wekte de tegenstand in zijn zelfzuchtige hart op.

Let erop dat Christus geboren was als 'de Koning der Joden'. Dat is niet normaal. Iemand kan als prins geboren worden, maar niet als koning. Maar Hij is oneindig anders. Hij was niet de opvolger van Herodes of van een andere aardse koning. Toen Hij door genade Zijn eigen schepping binnenkwam, kreeg Hij het absolute gezag. Hij was de 'Koning van Israël', maar dat niet alleen. Later werd Hij tot 'Koning der koningen en Heere der heren' verklaard.

De wijzen uit het Oosten aanbaden Hem vanuit de grond van hun hart. Op hetzelfde moment maakten Herodes en Jeruzalem zich grote zorgen, want zij wensten de tussenkomst van Goddelijk gezag niet.

Deze wijzen uit het Oosten waren veel wijzer dan veel godsdienstige leiders tegenwoordig die evenveel eer betonen aan de moeder van de Heere Jezus als aan Hemzelf. Hoewel Zijn moeder aanwezig was, aanbaden zij alleen Hem; aan Hem alleen gaven zij de geschenken die zo treffend van Hem getuigen.

Goud spreekt van Gods heerlijkheid, wat ons doet denken aan 2 Korinthe 4:6, waar staat: 'Want de God Die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, heeft geschenen in onze harten tot de lichtglans van de kennis van de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus'.

Wierook (die in de zuiverste vorm wit is) spreekt van de zuiverheid van de menselijkheid van Jezus Christus, kostbaar en geurig.

Mirre, een substantie die zoet geurt maar bitter smaakt, duidt op het bittere lijden van het offer van de Heere Jezus op Golgotha, dat de zuiverste, zoetste zegen heeft voortgebracht voor allen die hun vertrouwen op Hem stellen.

Zou Maria zich achtergesteld gevoeld hebben toen haar Kind dergelijke geschenken kreeg en zij niet? Natuurlijk niet! De nederigheid van haar geloof was tevoren al prachtig zichtbaar geworden, toen haar werd verteld dat zij door God was uitverkoren voor de grote zegen dat uit haar Degene geboren zou worden Die de Heere van de heerlijkheid is. Ze zal zich beslist intens verheugd hebben in het feit dat Hij werd geëerd door deze wijze mannen, die van de uiteinden van de aarde waren gekomen met dat ene doel: om Hem te zien.

Er wordt ons verteld dat Maria gezegend was onder de vrouwen (Luk. 1:42). Maar Hij Die uit haar geboren werd, is voor eeuwig gezegend boven alle mensen en boven het hele universum. Er is voor ons geen grotere eer denkbaar dan in aanbidding neer te vallen aan Zijn voeten.

L.M. Grant

Zijn rechterhand

‘Overvloed van blijdschap is bij Uw aangezicht, lieflijkheden zijn in Uw rechterhand, voor altijd’ (Ps. 16:11).

God in Zijn genade nodigt u uit om dicht bij Hem te zijn. ‘Zo bent u dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar u bent medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God’ (Ef. 2:19). Dat is uw positie. Wat een zegen als iemand in geloof handelt naar deze waarheid en werkelijk dicht tot God nadert. Die praktische nabijheid is een gevolg van de eenvoud van het geloof. We verheugen ons erin om in de aanwezigheid te zijn van Hem Wiens Naam liefde is.

Nabijheid is een gevolg van praktische heiligheid. Dat betekent dat we afgescheiden zijn of apart gezet voor Hem. Zijn verlangen en liefde zijn op ons gericht. Hij verheugt Zich erin die reactie in ons op te merken die Hem die plaats geeft in ons leven. Het vers dat we overdenken, vertelt ons waar de genoegens van de gelovige worden gevonden: ‘in Uw rechterhand’.

Zijn sterke hand geeft bescherming en ondersteunt u zelfs wanneer uw pad door diepe wateren gaat. ‘Al ging ik ook door een dal vol schaduw van de dood, ik zou geen kwaad vrezén’ (Ps. 23:4).

Zoek in het Woord van God naar plaatsen waar mensen dicht bij de Heere waren. Johannes ervoer de liefde dicht aan het hart van Zijn Heiland. Maria verheugde zich in Hem aan Zijn voeten. Anderen vonden rust en vrede in het zijn waar Hij was. Petrus was zo aan Hem gehecht dat hij op het water kon lopen, totdat hij zijn ogen van Hem afwendde en begon te zinken. Maar zelfs *toen* stak onze gezegende Heere in liefde Zijn hand naar Petrus uit en bracht Hij hem terug naar een plaats waar hij Zijn gemeenschap weer kon genieten.

Klaas Rot

De ware Dienaar en Gever

Lessen uit Romeinen 12:6-8

In de eerste verzen van Romeinen 12 vinden we de bekende aansporing om ons lichaam te stellen tot een levend offer, heilig, voor God welbehaaglijk. In het besef dat mijn hele lichaam Gods eigendom is, duur gekocht door Christus (1 Kor. 6:19) mag nederigheid mij vervullen en hoor ik niet hoger te denken dan gepast is (vs. 3-5), omdat het lichaam van Christus uit vele leden bestaat en *elk* lid daarin zijn waardevolle functie heeft. Er is daarom geen enkele reden waarom ik me als lid van Christus' lichaam zou verheffen boven anderen. Zo zegt Filippi 2:3 het ons: 'Maar in ootmoed achte de een de ander uitnemender dan zichzelf'.

Na de inleidende verzen van Romeinen 12:1-5 komt de apostel, geleid door Gods Geest, op het thema van de gaven. De verzen 6-8 zeggen ons:

*'Daar wij nu verschillende genadegaven hebben,
naar de genade die ons gegeven is,
hetzij profetie, naar de maat van het geloof;
hetzij dienst, in het dienen;
hetzij die leert, in het leren;
hetzij die vermaant, in het vermanen;
wie meedeelt, in eenvoudigheid;
wie leiding geeft, met ijver;
wie barmhartigheid bewijst, met blijmoedigheid'.*

In Romeinen 12, 1 Korinthe 12 en Efeze 4 wordt ons onderwijs gegeven over gaven. Er wordt telkens een aantal gaven concreet genoemd. Geen van deze drie opsommingen is compleet. In Efeze 4 vinden we de geestelijke gaven: die van apostel en nieuwtestamentische profeten – gaven van de begintijd, toen het fundament van de Gemeente als Gods

huis werd gelegd (Ef. 2:20). In 1 Korinthe 12 vinden we naast blijvende gaven ook tijdelijke gaven genoemd die nodig waren om het Woord van God te bevestigen (Mark. 16:16-18; Hebr. 2:4). In Romeinen 12 vinden we zowel geestelijke als praktische gaven en ze zijn schijnbaar zonder enige rangorde of groepering door elkaar vermeld.

Door de vermaning in de eerste verzen van dit hoofdstuk om ons lichaam te stellen tot een levend offer, worden we al herinnerd aan het volmaakte voorbeeld van de Heere Jezus: Hij gaf Zichzelf geheel en al als een offergave en een slachtoffer, voor God tot een welriekende reuk. Hij was alles, maar maakte Zichzelf tot niets; Hij, de hoogverheven Zoon van God, nam de nederigste plaats in die maar denkbaar was: de plaats van een slaaf. Zijn vernedering ging nóg verder toen Hij gehoorzaam werd tot de dood, ja, tot de dood van het kruis.

Als het nu vanaf vers 6 gaat over de gaven, mogen we ons ervan bewust zijn: de uitoefening van elke gave moet gebeuren in de gezindheid van Christus, een gezindheid van overgave, toewijding aan God, nederigheid en de wens de mensen om ons heen te dienen. Hoeveel kunnen we hierin leren van onze geliefde Heere Jezus! Maar het lag op mijn hart om ook iets te laten zien van de Heere Jezus Zelf in elk van de zeven genoemde gaven.

Profeteren: een profeet is een boodschapper van God. De Heere Jezus was een trouwe en betrouwbare Getuige en Boodschapper van Godswege. Mozes had in Deuteronomium 18:15-18 al de komst van een Profeet van Godswege ‘uit hun midden’ aangekondigd, ‘naar Hem moet u luisteren’. Dat wat de Zoon bij Zijn vader had gehoord, gaf Hij als de volmaakte Profeet zó ongewijzigd door aan de mensen.

Dienen: dienen kunnen we op vele manieren. Ook een dienst in het woord naar de wereld toe of onder de gelovigen is een vorm van dienen. Maar in dit vers ligt de nadruk op *praktische* dienst. In elk opzicht was de Heere Jezus de volmaakte Dienstknecht – dus ook in dergelijke

praktische dingen. Denk maar aan de voetwassing in Johannes 13, toen Hij het werk van een dienstknecht deed, aan het ontbijt aan de oever van de zee in Johannes 21, toen de discipelen zó konden eten, zonder enig werk van hun kant, aan het feit dat Hij altijd bereikbaar was, voor individuele mensen zowel als voor mensenmassa's, voor Joden zowel als voor een heidense, Syro-Fenicische vrouw.

Leren: onze Heere was de volmaakte Leraar. Beter dan wie ook kende Hij de Schriften, de leer van Gods Woord, maar Hij gaf die leer ook betrouwbaar door (Titus 1:9 spreekt over 'het naar de leer betrouwbare Woord'). Hij onderwees de mensen met zachtmoedigheid, maar waar nodig onderscheidde Hij ook dat een helder woord, ja, zelfs een scherpe veroordeling nodig was. Denk maar aan de bergrede, waar Hij Zich richtte tot de massa's uit Israël, aan Zijn laatste woorden in Johannes 13-16, gericht tot de discipelen, aan Lukas 4, toen Hij woorden van genade sprak in de synagoge in Nazareth. Hij hield altijd rekening met Zijn toehoorders, met hun begrip en hun morele en geestelijke toestand. Tegen de leiders van het volk kon Hij zeggen: 'adderengebroad', tegen Nicodémus: 'Bent u de leraar van Israël en weet deze dingen niet?' Zacht vermanend wees Hij de rijke jongeling terecht: 'Eén ding ontbreekt u'.

Vermanen: het Griekse woord duidt niet alleen maar op correctie, maar ook op troost, bemoediging, aansporing. Hoe veel mensen heeft de Heere Jezus troost geboden?! Denk maar aan de beide zussen in Bethanië, aan Jairus en zijn vrouw, aan Zijn moeder, toen Hij haar, lijdend aan het kruis, nog toevertrouwde aan de liefdevolle zorg van de discipel die Hij liefhad.

Denk ook aan het feit dat Hij de inwoners van Jeruzalem had willen bijeenvergaderen zoals een hen haar kuikens, maar 'u hebt niet gewild'. Toen moest Hij wenen over deze stad, die geen Goddelijke troost en vermaning wilde aannemen.

Meedelen: dit woord duidt het ‘meedelen’ van je bezittingen aan, het delen ervan met bijvoorbeeld armen (verg. Hebr. 13:16). Hoewel de Heere Jezus als God alles bezat en het ‘vee op de duizend bergen’ Hem toebehoort, leefde Hij toch als Mens in armoede. Hij had geen plek waar Hij Zijn hoofd kon neerleggen; toen er belasting betaald moest worden, was er geen goed gevulde portemonnee; toen het ging om de vraag van wie er een afbeelding op een munt stond, liet Hij die munt niet Zelf zien, maar moest Hij het zeggen: ‘Toon Mij een denaar’. Hij was de arme, wijze Man uit Prediker 9, aan Wie niemand dacht.

Toch... was Hij altijd de Gever, Die meedeelde in eenvoudigheid, in oprechtheid en zonder bijbedoelingen. Nooit gaf Hij iets om de mensen om te kopen of achter Zich aan te trekken. Van alle mensen die van Zijn vrijgevigheid profiteerden, was er maar een handjevol mensen die Hem volgden. Bij het kruis was Hij door bijna allen verlaten; in Handelingen 1 waren er maar 120 bijeen, in plaats van de duizenden die Hij had gevoed, genezen en geholpen.

Hij gaf aan de weduwe van Naïn haar enige zoon terug. Toen Petrus in Mattheüs 17 overijverig beweerde dat de Heere Jezus uiteraard ook belasting betaalde, berispte de Heere hem niet rechtstreeks, maar corrigeerde Hij die opmerking wel vriendelijk door te stellen dat ‘de zonen vrij zijn’. En vervolgens voorzag Hij als Zoon van de Allerhoogste genadig in een stater ‘voor Mij en jou’. Toen menigten hongerig naar huis dreigden te gaan, stelde Hij de discipelen op de proef (‘Geeft ú hun te eten’), om daarna Zelf in grote overvloed te voorzien in vis en brood – wat in Johannes 6 aanleiding werd om te spreken over het Brood uit de hemel en over het leven dat Hij wil geven aan iedereen die in geloof naar Hem toe komt.

Leiding geven: het gaat hier uiteraard niet om leiding geven in politiek, maatschappij of handel, maar om het geven van *geestelijke* leiding, om het richting wijzen door het Woord van God, om het vooropgaan op de geloofsweg, om het hoeden en bescherming geven aan de kudde.

Hoe volmaakt heeft de Heere Jezus dat gedaan ten opzichte van Zijn eigen discipelen! In het bewustzijn dat Zijn dood hen zou schokken, heeft Hij hen daarop voorbereid door te spreken over Zijn verwerping, lijden, sterven en opstanding. Hoewel ze het niet vatten, zien we hierin Zijn liefdevolle zorg en aandacht. In het besef dat Petrus Hem zou verloochenen, waarschuwde Hij hem en bereidde Hij hem erop voor: nog voor de haan kraait, zul je Mij drie keer verloochenen. Maar Petrus ontkende het met alle kracht. Tóch voegt de Heere eraan toe: Petrus, als je eenmaal teruggekeerd bent, versterk dan je broeders (Luk. 22:31-32). Zo gaf Hij leiding aan Petrus, om hem bij voorbaat te behoeden voor een definitieve geestelijke val.

Barmhartigheid bewijzen: denken we dan niet onmiddellijk aan de ware barmhartige Samaritaan, aan Hem Die verworpen en veracht was zoals de Samaritanen, Die daarom vals en gemeen Zelf een ‘Samaritaan’ werd genoemd? Was Hij niet vol barmhartigheid? Barmhartigheid is een wezenskenmerk van Jahweh, van de eeuwige God – en juist ten opzichte van Israël. Lees maar in Exodus 34:6 en Deuteronomium 4:31: ‘Want de HEERE, uw God, is een barmhartig God; Hij zal u niet loslaten’. We zien ook in dit detail weer **iets van de Godheid van Christus aan het licht komen**. Hij was altijd vol medelijden; dat was niet alleen maar een uiterlijke daad of houding van medelijden, maar hoe vaak lezen we dat Hij met innerlijke ontferming werd bewogen! Letterlijk: met ingewanden van ontferming. De ingewanden spreken van de diepste motieven en overwegingen. Inderdaad: de ontferming van de Heere Jezus, Zijn barmhartigheid... ze kwamen voort uit het diepst van Zijn ziel. Ze waren oprecht en echt.

We hebben in het kort iets mogen zien van de Heere Jezus in deze zeven uitdrukkingen. Als we deze kenmerken van de Heere Jezus op ons laten inwerken, beseffen we: wat ook onze dienst en taak is, de Heere Jezus is altijd het volkomen Voorbeeld voor elk van ons. In alles wat Hij deed, bleek steeds Zijn volmaakte ijver; alles wat Hij deed, deed Hij altijd met blijdschap, tot eer van Zijn God en Vader.

Geve de Heere dat die gezindheid ook ons meer mag kenmerken bij elke dienst die we voor Hem doen, zoals 1 Petrus 4:10-11 het ons zegt:

*‘Naarmate ieder een genadegave heeft ontvangen,
dient elkaar daarmee als goede rentmeesters ... van God ...
opdat in alles God verheerlijkt wordt door Jezus Christus,
aan Wie de heerlijkheid en de kracht is tot in alle eeuwigheid!
Amen’.*

E.H.W. Luimes

Is de Heere Jezus onze Koning?

Vraag: Is de Heere Jezus onze Koning of is Hij alleen de Koning van de Joden?

Antwoord: De Bijbel verwijst nooit naar de Heere Jezus als Koning in verband met de Gemeente tijdens deze bedeling van genade. Op de Pinksterdag zei Petrus tegen de samengekomen Joden dat God de Heere Jezus verhoogd had aan Zijn rechterhand. Hij vervolgde: ‘Het hele huis van Israël wete zeker, dat God Hem zowel tot Heere als tot Christus gemaakt heeft, deze Jezus, Die u gekruisigd hebt’ (Hand. 2:33,36).

In Lukas 19:11-27 vertelde de Heere Jezus een gelijkenis die nuttig is bij het beantwoorden van deze vraag. Hij zei: ‘Een man van hoge geboorte reisde naar een ver land om voor zich een koninkrijk te ontvangen en terug te keren’. Dit is een beeld van de Heere Zelf. Toen de Joden, Zijn volk, Hem verwierpen, gaven zij Hem over aan de Romeinen en eisten ze dat zij Hem zouden kruisigen. De Romeinen werkten eraan mee, maar God wekte Hem op uit de dood. Veertig dagen later ging de Heere terug naar de hemel en nam Hij Zijn plaats in aan de rechterhand van God. Hij wacht nu geduldig op het moment dat Hij de Zijnen tot Zich zal nemen. Daarna zal een zeven jaar durende tijd van oordeel volgen. Deze periode zal uitlopen op de zichtbare terugkeer

van de Heere naar de aarde als Koning der koningen en Heere der heren, om Zijn koninkrijk te vestigen, een koninkrijk dat gedurende duizend jaar een geweldige zegen zal blijken te zijn voor deze aarde.

De gelijkenis gaat voornamelijk om de verantwoordelijkheid van Zijn dienstknechten aan wie Hij ponden toevertrouwt, waarmee ze handel moeten drijven totdat Hij terugkeert. De relatie van de dienstknechten met Hem tijdens Zijn afwezigheid is die van slaaf en meester, niet van onderdaan en koning. Hoewel dit van toepassing is op ons, kennen wij iets wat zelfs nog kostbaarder is. De Geest van God doopt ons niet alleen tot het lichaam van Christus, de Gemeente, maar Hij vormt ons, gelovigen uit deze huidige bedeling van genade, tot een bruid voor Christus. De bruid van een koning is zijn onderdaan, maar de Gemeente, de bruid van Christus, is veel meer dan slechts een onderdaan – zij is het voorwerp van Zijn liefde! Hoewel de bruid van een koning naar haar echtgenoot kan verwijzen als de koning, zal ze hem toch niet aanspreken met ‘Uwe Majesteit’. Ze geniet een veel intiemere relatie met Hem.

De bruid van een koning is zijn onderdaan, maar de Gemeente, de bruid van Christus, is veel meer dan alleen maar een onderdaan – zij is het voorwerp van Zijn liefde!

Onze werkelijke vreugde... nu!

Als wij onze Heere Jezus Christus onze Koning noemen, wekt dat de indruk dat wij enigszins op afstand zijn van Hem. Het is niet verkeerd, maar het komt bij lange na niet overeen met het genieten van de intimiteit waar Hij zo naar verlangt en die ook voor ons zo’n zegen is! Wij mogen Hem bij wijze van spreken al bij Zijn voornaam noemen, wanneer wij Hem aanspreken met Heere Jezus. Door alle eeuwigheden heen zullen wij altijd bij de Heere zijn, waar Hij ook maar is. Laten wij nu al genieten van onze relatie met Hem, terwijl wij wachten op die gezegende dag!

Eugene P. Vedder

Bezwaren tegen het geloof weerlegt

A. Schneider

Van de schrijver:

Het is mogelijk dat allerlei bezwaren en tegenwerpingen tegen het Christelijke geloof je bezighouden. Ik werd er vaak mee geconfronteerd door allerlei mensen om me heen. Ze hadden argumenten, tegenwerpingen, bezwaren en excuses. Je kunt dit boek helemaal doorlezen of gericht enkele punten uitzoeken die je het meest interesseren. Je zult merken dat ik vaak de Bijbel citeer. Dat is belangrijk omdat de Bijbel laat zien hoe God over de verschillende bezwaren denkt. De Bijbel is voor mij trouwens het Woord van God. Waarom ik daarvan overtuigd ben, leg ik aan het begin van dit boek uit. Ik wens je toe dat al je bezwaren, bedenkingen en tegenwerpingen verdwijnen en dat je God zult vinden, want uiteindelijk kan alleen God Zelf je bezwaren naar tevredenheid beantwoorden. Hij belooft in de Bijbel: 'U zult Mij zoeken en vinden, wanneer u naar Mij zult vragen met heel uw hart. Ik zal door u gevonden worden' (Jer. 29:13-14).

Bestelcode: 5504

Aantal pagina's: 125

Prijs: € 9,95

Nadenkertje

Wat betekent kerstfeest voor u?

Kerstfeest. Wat betekent dat voor u? Is het kalkoen, kaarslicht of kerstboom, vrije dagen, hopen op een witte kerst en even stil staan bij het Kind in de kribbe? Of is kerstfeest meer? Ja, kerstfeest is véél meer! Het Kind in de kribbe is de Zoon van God, Die Mens wilde worden en naar deze aarde wilde komen. De Heere Jezus Christus wilde arm worden om u rijk te maken.

‘Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft’ (Joh. 3:16). Dat Kind in de kribbe, Jezus Christus, wilde 33 jaar later sterven aan het kruis op Golgotha. Waarom deed Hij dat? Hij wilde daar onze verkeerde daden, gedachten en woorden (de Bijbel noemt dat zonden) dragen. De schuld die wij hebben tegenover de heilige God, heeft de Heere Jezus op het kruis gedragen. De Bijbel zegt: ‘Het loon van de zonde is de dood’ (Rom. 6:23). Maar de Heere Jezus is in onze plaats gestorven. Is dat niet geweldig?

Nu vraagt God van u dat u zich naar Hem toe keert met berouw over uw zonden en dat u de Heere Jezus in geloof aanneemt. **U hoeft alleen maar te komen en dankbaar te aanvaarden wat de Heere Jezus Christus voor u heeft gedaan.** Als u dat doet, wordt u een kind van God. U ontvangt eeuwig leven en het Kind in de kribbe krijgt voor u een nieuwe betekenis. Dan wordt het feest in uw ziel. Dan kunt u echt feestvieren.